

Font de la Quera

Casserres

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: L'Ametlla de Casserres - al costat de la resclosa
Emplaçament: Accés per un corriol paral·lel al canal
Alçada: 480

Coordenades:

Latitud: 42.04789
Longitud: 1.87137
UTM Est (X): 406599
UTM Nord (Y): 4655710

Classificació

Número de fitxa: 08049-238
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Casserres. c/ Escodines, 14. 08693 Casserres
Fitxes associades:

[L'Ametlla de Casserres; Colònia Monegal](#)

Autor de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 29/06/2012 - 02:00

Descripció

Font natural que raja d'una beta que passa per dins la roca. Està situada a la llera dreta del

riu Llobregat, a prop de la resclosa de la colònia de l'Ametlla de Casserres.

El raig d'aigua brolla per una escletxa de la roca. Hi havia una teula que protegia el broc, tot i que actualment ha desaparegut. L'alt grau d'humitat d'aquest indret facilita el creixement de moltes espècies de falgueres i molses. Un exemple és la falguera *Adiantum capillus-veneris* que se la pot observar per totes les escletxes del mur, entrades de la roca i a la vora del riu. La vegetació arbòria i herbàcia és tupida i sense cap mena d'intervenció humana, amb gran quantitat de brancatge mort. Hi ha presència de pollancre, om, robínia, saüc, bardissa, ortigues i plantes enfiladisses, principalment l'heura.

Història

Les fonts naturals són desguassos dels aquífers. Aquestes reserves naturals d'aigua acostumen a trobar-se en una capa impermeable que no deixa passar l'aigua cap avall, però quan aquesta capa arriba a l'exterior, l'aigua troba una sortida i brolla com una font. Algunes fonts de Casserres tenen el seu origen en les rieres, però d'altres coincideixen amb fractures de les roques que faciliten el pas de l'aigua pel seu interior.

Per a molta gent i fins fa pocs anys, l'única manera d'obtenir aigua potable era agafar-la directament d'una font que en estat natural, no sempre surt formant un raig, sinó que acostuma a sortir arran de terra, de forma difusa i formant un fangar, de manera que és fa difícil recollir-hi aigua. Per aquest fet, des de temps antics trobem aquetes surgències modificades per la mà de l'home, amb construccions de pedra, rajola, etc., que recullen l'aigua i la fan sortir per brocs o aixetes que permeten beure i omplir-ne cànirs.

En els paratges on l'aigua és molt escassa, es recollia el degoteig de l'aigua en un dipòsit que es buidava per una aixeta. Si ningú agafava aigua, el dipòsit s'anava omplint, com una petita reserva.

